

အတုများကို လာရောက် တည်ဆောက်နေကြသည်ဆိုလျှင် ယင်းမှာ ရုပ်ရှင်များထဲတွင်သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ကာလကတ္တား မြို့သူမြို့သားတို့ကို စိတ်ဆိုးစေသော အနောက်တိုင်း လူချမ်းသာတို့၏ ပြိုးပြက်တောက်ပသော ကျူးကျော် ဝင်ရောက်မှုသည် တကယ် အစစ်အမှန် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ လွန်ခဲ့ သည့် သတင်းပတ် ၁၂ ပတ်အတွင်းက ဗြိတိသျှလူမျိုး ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ရှိလာရော်ဖီ ခေါင်းဆောင်သည့် အဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၁၂၀ ပါသည့် ရုပ်ရှင် တစ်ဖွဲ့သည် စာရေးဆရာ ဒီမီးနိုလာပီယဲ၏ ရောင်းအကောင်းဆုံး ဝတ္ထု တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည့် 'သုခမြို့တော်'ကို ကာလကတ္တားတွင် လာ၍ ရုပ်ရှင် ရိုက်ကူးခဲ့ကြသည်။ ယင်းဝတ္ထုမှာ ကာလကတ္တားမြို့၏ ဆင်းရဲသားများ အား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုထားသည့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သော်လည်း ဝတ္ထုကို ကာလကတ္တား မြို့သူမြို့သားများက နှစ်သက်ခြင်း မရှိကြ။ ရုပ်ရှင်ကိုလည်း ထိုသို့ သဘောထားနေကြသည်။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးသူများသည် သရုပ်ပီပြင်စေရန် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားကြသည်။ အချို့သော ပြကွက်များကို ဝတ္ထုထဲတွင်ပါသည့် နေရာ များသို့ သွားရောက်ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ရုပ်ရှင်ကားကို တစ်နေရာ တည်းတွင်သာ ရိုက်နေလျှင် အနှောင့်အယှက်များ ရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်လာ ၁ ဒသမ ၄ သန်း အကုန်ခံကာ ကာလကတ္တားရှိ ၂ ဒသမ ၅ ဟက်တာ ကျယ်ပြန့်သော သင်္ဘောကျင်း မြေကွက်လပ်ထဲတွင် ဆင်းရဲသားရုပ်ကွက်များကို ပုံတူတည်ဆောက်၍ ရိုက်ကူးခဲ့ရသည်။ ညစ် ပတ်သော လမ်းကြားကလေးများ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကြပ်နီးတွေ မည်းနက်ညစ်ပတ်နေသော အုတ်တိုက်ငယ်များကို ဆောက်ရသည်။ ဆင်းရဲသားရုပ်ကွက်ပေါင်း ၆၀ ကို ဖန်တီးရသည်။ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသော ရေဆိုးမြောင်းကြီးများထဲတွင် အညစ်အကြေးတွေ လောင်း ထည့်ရသည်။ အလုပ်သမား ၃၀၀ ကျော်တို့က ဆင်းရဲသားရုပ်ကွက်ကလေး ထဲမှ ဝါးတံကလေးများကို ဆောက်ကြရသည်။ အမိုးများကို ထုထားသည့် သံပြားများဖြင့် မိုးရသည်။ တံခါးအဟောင်းအချပ် ၃၂၀ ကို လုပ်ရသည်။ ရွဲ့စောင်းနေသည့် ပြတင်းကြေးပေါင် ၄၂၅ ခုတို့ကို လုပ်ရသည်။ ရုပ်ရှင်

မြန်မာပြန်သု၏ အမှာ

ကျွန်တော်သည် ပြင်သစ်အမျိုးသား ဒီမီးနိုလာပီယဲ၏ 'သုခမြို့ တော်'ကို ၁၉၈၇ ခုနှစ်က စံပယ်ဖြူမဂ္ဂဇင်းတွင် အခန်းဆက်အဖြစ် ဖော် ပြခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် စံပယ်ဖြူမဂ္ဂဇင်း ရုပ်ဆိုင်းသွားသောအခါတွင် ကျွန်တော် ဘာသာပြန်သည့် ဝတ္ထုသည် အပြီးမသတ်သေးဘဲ တစ်ပိုင်း တစ်စ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် 'သုခမြို့တော်'ကို ပြီးပြတ်အောင် ရေးပြီး ထုတ်ဝေသူ လက်သို့ အပ်လိုက်ပါသည်။

၁၉၉၁ ခု၊ နှစ်လယ်လောက်တွင်မူ လာပီယဲ၏ 'သုခမြို့တော်' နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို 'တိုင်းမဂ္ဂဇင်း'တွင် တွေ့လိုက် ရသည်။ ယခုစာအုပ်တွင် စာရေးသူ၏ စကားလက်ဆောင်အဖြစ် ထို သတင်းဆောင်းပါးကို မြန်မာပြန်၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

'တိုင်းမဂ္ဂဇင်း'တွင် ပါသည့် သတင်းဆောင်းပါးမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဆင်းရဲသားတို့၏ ချွေးဖြင့် ရတတ်သမျှတို့ကို စုစည်းထားသော အကျိုးအပွဲ၊ အစုတ်အပြတ်ပုံများပေါ်မှနေ၍ ကာလကတ္တားမြို့၏ ဆင်းရဲ သား ရုပ်ကွက်များသည် အလျှိုအလျှို ပေါ်ပေါက်လာနေကြသည်။ ချမ်း သာသော နိုင်ငံခြားသားများသည် ခရီးဝေးမှ ရောက်လာကြကာ ထို ဆင်းရဲသားရုပ်ကွက်များ အနီးတွင် ငွေကုန်ကြေးကျွဲ၍ ဆင်းရဲသားရုပ်ကွက်

ဒီမိုင်း ထုတ်လုပ်သူ ရှိုင်းတေကားသည် ထိုပစ္စည်းများကို ကာလကတ္တား မြို့ရှိ အတောင်းဆိုင် အနှံ့အပြား၊ ဝိုင်းခေါင်အနှံ့အပြားတွင် လိုက်လံဝယ်ယူ စုဆောင်းခဲ့ရသည်။

'ဇာတ်သိမ်းခန်း'တွင် လေမုန်တိုင်းကျခန်းနှင့် မိုးရွာခန်းကို ရိုက်ရန် အတွက် လေမှုတ်၊ ရေမှုတ်သည့် စက်ကြီးတစ်လုံးကို တည်ဆောက်ရသည်။ ပန်ကာကြီးများဖြင့်လုပ်သည့် လေမှုတ်ပန်ကာကြီးများက တစ်နာရီလျှင် မိုင် ၁၂၀ အရှိန်ရှိသော လေကို မှုတ်ထုတ်ပေးကြသည်။ ကရိန်းကြီး တစ် ခုပေါ်မှ ဆွဲထားသော ကြီးမားသည့် ရေပန်းကြီးများက အလိပ်လိပ် တက် လာသော ရေထုသဏ္ဍာန် ပေါ်စေရန်အတွက် တစ်မိနစ်လျှင် ရေလီတာ ပေါင်း ၁၂၅,၀၀၀ ကို ပန်းထုတ်ပေးနေကြသည်။ လေမုန်တိုင်းကြောင့် ဇာတ်ကားထဲတွင်ပါသည့် ဇာတ်ဆောင်တစ်ယောက် ခေါင်းပေါ်သို့ အမိုး ကြီး ပြုတ်ကျသွားသည်။ (ခေါင်းပေါ်သို့ ပြုတ်ကျရာတွင် ထိခိုက်ခြင်း မရှိရအောင် အထူးပြုလုပ်ထားသည့် ဟိုက်ဒရောလစ် စက်ဖြင့် အမိုးကို ဖြုတ်ချရသည်။) ရေကြီးသဖြင့် သရုပ်ဆောင်မှာ ရေဆိုးမြောင်းကြီးထဲသို့ မျောပါသွားရသည်။

သို့ရာတွင် ဒါရိုက်တာဂျော်ဖီအဖို့ကား ဟိုက်ဒရောလစ် စက်ကြီး များဖြင့် ကူသော်လည်း ခံရချက် မသက်သာလှပါ။ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ သူ့ရုပ်ရှင်ကားသည် ကာလကတ္တားမြို့ကြီး၏ ဆင်းရဲပုံကို ရိုက်ကူးထား သည့် ရုပ်ရှင်ဖြစ်သည်ဆိုကာ အာဏာပိုင်များက ရိုက်ကူးခွင့်ပြုရန် နှောင့် နှေးနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မူလဇာတ်ညွှန်းကို ၁၄ ကြိမ် မြောက် ပြင်ဆင်တင်ပြပြီးနောက် ယမန်နှစ် ကုန်ခါနီးတွင် အာဏာပိုင် တို့က သူ့ဇာတ်ကားကို ရိုက်ကူးခွင့် ပြုလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ရှင်သည် ဝတ္ထုနှင့် မတူတော့ဘဲ တော်တော်များများ ပြောင်းပစ်ခဲ့ရသည်။ အာဏာ ပိုင်တို့ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရရှိမှုဖြင့် ဒါရိုက်တာ၏ ပြဿနာသည် အဆုံး မသတ်သေးပါ။ ရုပ်ရှင်စရိုက်ပြီး တစ်ပတ်အကြာတွင် ပိုစတာများကို ကိုင်ဆောင်ထားသော လူအုပ်များက ဆန္ဒပြ ကန့်ကွက်ကြပြန်ပါသည်။ 'သုခမြို့တော်'ကို စိမ်မယ်မြို့တော်အဖြစ် မပြောင်းနဲ့ ဟု ပိုစတာများတွင် ရေးထားသည်။ ရှေ့နေများကလည်း ဇာတ်ညွှန်းသည် ၁၉ ရာစုနှစ်က

အိန္ဒိယ ဘာသာရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကို အသရေ ပျက်စေသည်ဟု (အခြေအမြစ်မရှိဘဲ) ခွပ်ခွဲကာ ရုံးတော်တွင် တရားစွဲဆို ထားကြသည်။ ရိုက်ကွင်းတစ်ခုတွင် လူရမ်းကားအချို့က လာရောက်၍ ရိုက်ကွင်းကို လာရောက် ပီတိပင်သွားကြသည်။ အမည်မသိသူများက လုပ် လက်ပစ်ခံများဖြင့် ရိုက်ကွင်းတစ်ခုကို လာရောက် ပစ်ခတ်သွားကြ သည်။ ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် အထိအခိုက်တော့ မရှိပါ။ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်နှစ်ဦးက ရိုက်ကွင်းကို လိုက်ပြီး ဇာတ်ညွှန်းအရ ရိုက်ခြင်း ဟုတ်၊ မဟုတ်ကို စောင့်ကြည့် စစ်ဆေးကြသည်။ ဒီလောက် ဆင်ဆာ လုပ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံရယ်လို့ ဘယ်မှာမှ ရှိမယ်မထင်ပါဘူးဗျာ့ဟု ဒါရိုက်တာ ဂျော်ဖီက ညည်းသည်။

ယင်းတို့မှာ တိုင်းမဂ္ဂဇင်းတွင် ပါသည့် သတင်းဆောင်းပါးမှ အချက် အလက်အချို့ ဖြစ်သည်။

ယခုမူ 'သုခမြို့တော်'ကို ရိုက်ကူးပြီးစီးသွားလေသည်။ အနောက် နိုင်ငံ ဝေဖန်သူများကမူ သူ့ရုပ်ရှင်ကားကို ချီးကျူး ကြီးဆိုကြသည်။ ဝတ္ထု နှင့် ရုပ်ရှင် ဘယ်လောက် ကွဲလွဲမည်ကိုမူ မပြောနိုင်သေးပါ။

ယခု ကျွန်တော် ဘာသာပြန်တွင်မူ လူမျိုးရေးအရ ဘာသာရေးအရ ထိခိုက်စေနိုင်သည်ဟု ယူဆရသော အချက်အလက် အနည်းငယ်မှအပ အပြည့်အစုံ ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဝတ္ထုကို ဖော်ပြခဲ့သော 'စံပယ်ဖြူ' မဂ္ဂဇင်းနှင့် ထုတ်ဝေသော လောကသစ် စာပေတိုက်တို့အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြပါသည်။

မြသန်းတင့်
၂၉၊ ၆၊ ၉၂။

(ပထမအကြိမ်ထုတ်မှ အမှားစာကို ပြန်လည်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်)